

Бѣла Пеца ꙗ умрела,
Дружки отъ жетва си идатъ,

А Пеца носатъ на гроб-отъ.

238.

„Сжнце, мило сжнце, постой почекай нѣ!
Дуръ да изминиме три гори зелени
Три гори зелени, и три я'оро'и,
И три я'оро'и, и три ясено'и,
Да сѣ преброиме, даль сме 'си-те тука.“
Сжнце 'и почуло, дури м' изминале
Три гори зелени, и три яоро'и,
И три яоро'и, и три ясено'и.
Сѣ преброале три юнаци немало;
Първи юнакъ нематъ Марко Кралевике,
Втори юнакъ нематъ Секула Детенце,
Треки юнакъ нематъ Янкула Войвода.

239.

Два сѣ зме'а на планина збиле,
Отъ сила ми мжтентъ Дунавъ течить,
Край му бѣе у Будина града,
Во Будина у темна зжндана;
Тамо лежить Груьо лудо дете,
Що ми лежалъ до деветъ години,
На рамо му пиле соколово;
Лице грубитъ, пиле да го ранить,
Очи точить, да го вода поить; —
„Расти, пиле, расти да порастишь!
Ке те пушамъ мой-те рамни дворѣ,
Да 'и видишь дали 'и позна'ашъ?“
Му говори пиле соколово:
„Айти тебѣ Груьо, лудо дете!
И да пойдамы дворѣ не позна'амъ.“
И той на пиле му говорить:
„Айти тебѣ пиле соколово!
Сами ми сѣ дворѣ бележити,
Стреде дворѣ имамъ бѣла чешма,
До сешма-та една бѣла лоза,